

Mavinin Teninde Gökyüzü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Temmuz 2018

Mavi'nin teninde gökyüzü
Şiirlerin hutbesi ne yüksek,
Ne ulvi.
Hangi perdeden çalar gece?
Nereden yankı bulur özlemin
Titrek sesi?

Elemin sırtını sıvazladık
Mağdur bir düş'ün peşine düşüp.
Kirli ellerini gecenin
Çeşmesinde aşkı yıkadık yıkayalı
Ne yapıştı da yakamıza,
Sevmekten alıkoyamadık kendimizi?

Kem gözleri lanetin
En yüksek dozda
Uykunun namert tesellisi
Bir ağacın kovuğunda saklı olsak da
Sardığımız ve saldıığımız elem
Kayda değer naaşına selam dururken
Hatimlere yığdık yaşları.

Yas'ımız elzem
Yâd ettiklerimiz aykırı
Yasa bildiğimiz hep sevginin teyakkuzu:
Sahi ne olacak bu işin sonu?
Bir de düşmezken yakamızdan
Özlemin flu isi...

Göz göre göre şahit tuttuk kaderi
Göz süze süze sevdik matemi.
Hangi cılız yürek
Susar?
Hangi ılgıt küser?
Ne namert kelam

Ne de yanlı ferman
Ölünün közünde
Bir titrek alev
Dibine vurmaksa ferin aldatıcılığında
Zuhur eden
Goncası sevda masallarının...

Kirli yası geceden damlayan

Sırlardan bent yaptı gece
Zanlardan sıyrılıp zaman
Uyudu usulca
Unutulduğunu unutmak adına
Kadına sarıldı adam
Tek dokunuşta yok oldu bu izdiham.

Sefasını sürerken elemin,
Sanki en elzem kölenim,
Demenin de maharet olduğuna
Yeni yeni kâiniyim
Şimdikle yüklü
Dünümü sıyıran yarına dair
Düşlerim.